

Pannon Példakép Alapítvány Jelölés Példakép Díj elnyerésére Jelölt személy: Nádas Pál

Bizonyára nem véletlen, amikor több embernek egy időben jut eszébe ugyanaz a gondolat. Nádas Pál Pannon Példakép jelölésekor ez történt. Egyikünknek a parasporttól, nekünk a mozgásjavítóból, „igazságosan elosztva”, életének meghatározó területeiről. Némi tanakodás után döntöttünk amellett, hogy így, csokorba kötve nyújtjuk be Önöknek ajánlásunkat, még ha külön-külön esetleg erősebb hatást érnének is el. Alig hihető az a teljesítmény, amit a mozgáskorlátozottak érdekében harminc (!) év alatt elért. Nem tudjuk, honnan az erő állandóan megújuló munkabíráshoz, megszállottsággal felérő hitéhez, amivel közvetlenül a sérült emberek boldogabb életének kialakításához, végső soron pedig a társadalmi szemlélet fejlesztéséhez, formálásához járul hozzá. Két életművet is kitevő eredményeit persze nem egyedül vitte véghez. Mindenki számára példa lehet az a képesség, ahogyan együtt dolgozik munkatársaival a mindennapokon, egy iskolai, egy országos, vagy akár egy világraszóló esemény (pl. világbajnokság, paralimpia) során. Mi pedig büszkéek vagyunk rá, mert úgy érezhetjük, hogy részesei lehetünk valami különlegesnek.

Boldog lehet az, aki munkája során nyomot hagy. Aki összefoglalót ír róla, sokkal kevésbé. Alig fékezhető ugyanis a készítés, hogy mindent megemlítsünk, amit mi fontosnak találunk. Csakhogy írásunknak akkor se vége se hossza nem volna! Hogy ezt elkerüljük, megelégszünk azzal a húsz érv felsorolásával, amivel szerintünk Nádas Pál érdemes arra, hogy Magyarország példaképe legyen.(...és miért pont húsz?...hát mert jövőre lesz ennyi éve az igazgatónk.)

1.

1972-től hat éven át gyermekfelügyelőként, a kertészeti tagozat vezetőjeként, majd nevelőtanárként dolgozott a Mozcásjavító Általános Iskolában, ahol 1987-től igazgató. (Az akkoriban szokványosnak egyáltalán nem tekinthető nyílt pályázat elnyerése után.) Kezdeti szakmai újítások: osztálybontás rajz-technika órákon, hogy a hasonló sérüléstípusú tanulók kisebb létszámú és homogén csoportban tanulhassanak.

2.

Megalkottatja és bevezeti az ötéves –a 4. osztály után közbeiktatott felzárkóztató évvel megnyújtott- felső tagozatot azok számára, akiknek a haladási tempója lassúbb. A kezdeményezés szakmai sikerét azóta sok egyetemet végzett különböző tanulási nehézségekkel küzdő tanítványunk bizonyítja.

3.

Sokakat megelőzve új tantárgyunk lesz a számítástechnika. Azóta minden osztályterem rendelkezik internetes hozzáféréssel, intézményünk modern gépparkkal, mostanra nélkülözhetetlen sérülésspecifikus eszközökkel gyarapodott. Idejekorán felismerte a pályázati rendszerben rejlő lehetőséget: mára már külön munkakörben dolgozó pályázati felelősünk van. Legnagyobb sikerünk: 60 milliós Phare-program elnyerése.

4.

Szakmai nyitás hazai és nemzetközi irányba: ilyen az EUROCANS, melynek köszönhetően máig tartó felnőtt és diákprogramjai gazdagítják az iskolai életet a belga, német, lengyel, cseh, szlovák testvériskolákkal. Art'89, országos kulturális fesztivál megrendezése, melynek deklarált célja: kilépni a reflektorfénybe és a nyilvánosság jótékony hatását kihasználva megmutatni: az éneken, a versben és a rajzban (is) egyformák vagyunk.. A nemzetközi csereüdültetési programok új fejezetet nyitottak diákjaink utazási lehetőségeiben. 2006-ban nem nagy durranás elektromos tolokocsival repülni. Tizenöt éve, amikor megjelentek az első ilyen segédeszközök, a legnagyobb kihívásnak számított megszervezni egy ilyen utat. A „családi” legendárium egyik gyöngyszeme is ebben a műfajban született: addig nem volt hajlandó szállni a repülő fedélzetére, amíg a pilóta személyesen nem biztosította őt arról, hogy a gyerekek kocsijának akkumulátora a gépen van.

5.

Diákjainknak különleges élmény a mozgás, a közlekedés. És mert eközben ütköznek a legtöbb akadályba, az ebben való segítségnyújtást mindig elsődlegesnek tekintette. Húsz éve egy Barkas és egy rút sárga Ikarusunk volt, s amikor a főváros előljáráóságának színe-java eljött az első, emelővel felszerelt buszunk avatására, úgy hittük itt a XXI. század! (Ezt a matuzsálemet ma már épphogy megtűrik az utakon) Mellette a garázsban azóta már hét hidraulikás mikrobusz és két személyautó sorakozik. Mind fehér, oldalukon a zöld címerünkkel. Egyszer nekiiramodtunk az összessel egyszerre. Az volt ám a nagy szám! Ópusztaszerre menet mindenki a konvojunk után fordult...

6.

Érdekes újtásnak indult, azóta órarendbe épített és életünk részévé vált a tankonyha kialakítása.

7.

Létrehozta példaképének tekintett elődjéről elnevezett Zsótér Pál Alapítványt.

8.

Megalapította a Zsótér Pál Gyermek-Díjat,

9.

- a Zsótér Pál Ösztöndíjat,

10.

- Zsótér Pál Díjat. (melynek némely birtokosának életéről regényt lehetne írni.)

11.

A gyógypedagógusi pálya elismeréseként a 25 éves munkaviszonyt elérő kollégánk az iskola címerével gravírozott aranygyűrűt kap.

12.

Szívós, állhatatos munkával kijárta, hogy a méltatlan körülmények között tanuló halmozottan hátrányos helyzetű diákjaink a romos házból új, minden tekintetben élvonalbeli épületbe költözhessenek. (Eközben a névadásban tovább örököltette az alapító tiszteletét.)

13.

Elkötelezett hagyományörző. Felkutatta a Deák Ferenc Szabadkőműves Páholy- egykori alapítóink nyomát. Az iskola múltját megőrkítő dokumentumokat arhiváltatta.

14.

Emellett elkötelezett hagyományteremtő. Képes megünnepelni a mások számára csak a nulla miatt kerek 90. évfordulót. (1993) Az iskola 9 évtizedes „jubileumának” úgy állított emléket, hogy azzal nemcsak fejet hajthattunk elődeink előtt, hanem ők maguk is részt vehettek a tanár-diák találkozón.

15.

Különlegesen kifinomult a kapcsolatépítő készsége. Ennek révén vendégeskedhettünk az ünnepségsorozat során először olyan helyszíneken, mint az Országház, a Zeneakadémia, a Stefánia Palota, stb. Ez a törekvése a kihíváson túl, ami a hely szelleméhez illő magas színvonalú szereplést jelentette, számos okból kifizetődőnek bizonyult:

16.

Az addig nem tapasztalt sajtónyilvánosság emberi közelségbe hozta gyerekeink életét. Az akkori széleskörű érdeklődést azóta is napi szinten tartja. Van több olyan munkatársunk, aki a televízióban látott képek hatására jött hozzánk.

17.

Erőtéljes lobbitevékenysége révén nemcsak számtalan támogatót szerzett intézményünknek, hanem sok, nagyon magas kitüntetés megítélésére ösztönözte a közjogi méltóságokat.

18.

Egy értékes hagyaték birtokunkba kerülése után külföldi példa láttán lakóotthon programot tervezett. Az önálló életvitel kialakítása miatt olyannyira fontos program indulása óta gyermekeink első számú kedvence.

19.

Mindig kész a megújulásra. 1993-ban úgy gondoltuk, hogy ennél jobbat, jobban többé úgysem tehetünk. Ki hitte volna, hogy a 90 éves rendezvénysorozat gyenge főpróbája lesz csupán a nagy előadásnak, amit a 100 éves centenáriumunk jelentett?

Rendezvényeink voltak:

2003. május 28.

Megnyitó: a Parlament kupolacsarnoka

Beszédet mond: Mádl Ferenc, a Magyar Köztársaság elnöke

2003. május 27-30.

Eurointegrációs Hét - Játék határok nélkül

védnöke: Mesterházy Attila politikai államtitkár, GYISM

2003. szeptember 20.

Tanár - diák találkozó

védnöke: Dr. Hegedűs Lajos elnök, MEOSZ

2003. október 1-5.

Országos gyermekrajz –kiállítás

védnöke: Dr. Derera Mihály elnök, Zsótér Pál Alapítvány

2003. november 24-25.

Szakmai konferencia és módszertani bemutató

védnöke: Magyar Bálint miniszter, OM

2003. november 27.

Iskolatörténeti vetélkedő

védnöke: Varga Béla főmester, Deák Ferenc Szabadkőműves Páholy

2003. november 28.

Életke című dokumentumfilm díszbemutatója

Helyszín: Budapest Kongresszusi Központ

A film Heltai Jenő azonos című kisregénye nyomán készült.

rendező: Felvidéki Judit

védnöke: Hiller István miniszter, NEKÖM

2003. december 2.

Pintér Márta fotóművész kiállítása

Lurdy- Ház

2003. december 8.

Záró hangverseny a Mátyás templomban

védnöke: Blanckenstein Miklós prelátus, érseki helynök

A huszadik, az utolsó legyen az övé. Az a mondat, amit válaszolna a kérdésre, amennyiben feltennék neki: kire, mire a legbüszkébb húsz év múltán? Előbbire a lehetséges válasz többesélyes: Talán Vereczkei Zsolt egykori állami gondozott gyerekünkre, aki ma háromszoros paralimpiai bajnok úszásban? (ezzel a teljesítménnyel nincs párja a világon) Vagy Szász Sanyi székely gyerekünkre, aki ígéretes sport karrier előtt áll erőemelésben? Ők, akiket sok társukkal egyetemben ő terelgetett a sport felé? Esetleg Kapesz Jancsira, akit fiaként szeret; aki árvaként, mozgássérültként is megállta helyét és lassan 15 éves törzsgárda munkatársunk? Ki tudja? Utóbbira azonban biztosan ez lenne a válasz: Az új ház! (Próbálják ki!) Sosem félt hatalmasat álmodni. Nagyra törő tervei netovábbja az iskolacentrum megépítése. Meglátják, sikerülni fog neki!

Budapesten, 2006. november 4-én.

Tisztelt Bizottság!

Nádas Pál a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke több mint 30 éve a fogyatékosok élethelyzetének javításának szenteli munkáját és szabadidejének nagyon nagy részét. Foglalkozását hivatásszerűen űzi.

Mint munkatársa személyesen tapasztaltam az odaadást, amit a mozgássérült illetve egyéb sérültsgű gyermekekért, fiatalokért és felnőttekért tesz, hogy a sport által életminőségbeli javulást érjen el számukra.

A magyar paralimpiai mozgalom fejlesztése hazánkban, a Magyar Mozgáskorlátozottak Sportszövetségének működése, a Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) megalakulása és annak folyamatos működése Nádas úr érdeme is.

Az első, fogyatékos sportolók számára létrehozott Halassy Olivér Sportklub munkássága és tenni akarása ösztönözte arra, hogy a fogyatékos gyerekek érdekében munkáját adja a klubnak. Mint testnevelő tanár úszni is tanította a fiatalokat, majd megszervezte az első magyar ülőröplabda csapatot, amely komoly sikereket ért el nemzetközi szinten is.

1983-tól az OTSH kinevezte a Mozgáskorlátozottak Testnevelési és Sportbizottsága elnökének és mint vezetőnek neki is köszönhetők a New Yorki-i paralimpia jó eredményei.

1989-ben megalakult a Magyar Mozgáskorlátozottak Sportszövetsége (MMS), amelynek 3 évig elnöke, majd elnökségi tagja volt.

Sok éves nemzetközi ajánlás után hazánk megérett arra, hogy létrehozza hazai paralimpiai bizottságát (1997-ben), amelynek egyik alapító tagja az MMS. A szervezési munkálatokban nagy szerepe volt Nádas úrnak, aki a kezdetek óta figyelemmel követi a nemzetközi paralimpiai mozgalom alakulását is.

2001-től az MPB elnöke.

Ebben a minőségben, ismerve az előzményeket és ezt a tapasztalatot felhasználva, nagyon hasznos munkát folytat jelenleg is. Számos eredményt sikerült elérnie, mint például az integráció, az ép sportolókkal azonos elismerés kivívása; a paralimpiai járadék 100%-os lett, egyenlő az épekével. Létrejött újra az MPB, mint köztestület. Nádas úr 2005-ben olyan összefoglaló, hiánypótló művet írt és szerkesztett, amely korábban nem állt a magyar olvasó rendelkezésére. A könyv címe: Paralimpiai történetek.

A 2004-es Athéni Paralimpián eddig nem tapasztalt média szereplést sikerült elérnie, így a magyar közönség megismerhette a sportolóinkat és magát a paralimpiát is.

Nap, mint nap a sportolók mind jobb körülményiért küzd, küzd mindazokkal, akik még nem értik meg a mozgalom lényegét és a kudarcok ellenére sem adja fel a harcot, csakúgy mint egy sportoló.

Mégis talán a legnagyobb törekvése az, hogy a fogyatékos sportolók tevékenységét sportként kezeljék és ne csak egy hőstettként értékeljék az emberek. Ezt példázza a fogyatékos sportról alkotott tömör véleménye, amely az egész rendszert kéne, hogy jellemezze. Idézem őt:

„Nem az az érdekes, hogy lábatlan emberek röplabdáznak, hanem az, hogy Magyarország. Németország 3:2.”

Ahhoz, hogy ezt az áldozatos munkát sikeresen végezhesse Nádas úr, legnagyobb támasza és segítsége kedves felesége, aki szerető családi háttérrel nyújt otthonában és mindenben támogatja férjét immár évtizedek óta.

Kérem a Bizottságot, hogy Nádas úr munkáját értékelve részesítse elismerésben egy önzetlen ember érdemeit.